

досаждава мѣ предъ неговите очи. „Аѣ какво е предъ тобою сотвори хъ“ говори пророкъ Давидъ: (а) **Б** безстрашіе! человекъ кога прави нешо зло, пазисе да го невидатъ хората, боисе за да го не обезчестатъ, а отъ Бога не са бои, нито се срамѣва. Големо безѣміе да се бои человекъ отъ хората, а отъ Бога да се не бои, отъ человекъците можиме да утаиме или укрьеме, а отъ Бога никогда.

Виноватыйо (кабахатліята) кога прави некое зло, гледа да утаи отъ свидѣтели и отъ сѣдника, а грѣшникъо какъ смѣи да согрѣшава предъ Бога, който е и самъ си свидѣтель и самъ си сѣдникъ; грѣшнике, ищешъ ли да согрѣшишъ, прави какъто ищешъ, само гледай да намеришъ таково тайно мѣсто, дѣто да не може да те види Божіето око. Едно време нѣкоиси идолопоклоницы се кланяха на Слзницето, причината беше тамъ: мыслѣха безѣмните, кога е облачно, или кога залезе слзницето свободно са да согрѣшаватъ, защото техъно Богъ не ги види тогава. Ако се покланатъ и Хрїстїаните на таковаго Бога, могатъ да согрѣшаватъ въ темнота сирѣчь скритомъ, но понеже се покланатъ на истиннаго Бога, който е сичкійо свѣтлина и види денемъ и ношемъ, какъ смѣатъ да согрѣшаватъ свободно и безсрамно предъ него;

Когато вече щесогрѣшаваме требѣва да помислиме, чи имаме Бога предъ насъ, който ны види,

(а) псал. ѱ.